

ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής Επικρατείας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα, 12 Ιουλίου 2011

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

Θέμα: Πολιτική διαχείρισης των παράκτιων περιοχών και μέτρα αποφυγής της διάβρωσής τους στο Νομό Φωκίδας

Ένα από τα μεγάλα προβλήματα με τα οποία συχνά ερχόμαστε αντιμέτωποι στην Ελλάδα είναι η διάβρωση των ακτών. Με 16.000 χλμ περίπου ακτογραμμής, τη μεγαλύτερη στη Μεσόγειο, και ταυτόχρονα την άνοδο της στάθμης της θάλασσας γίνεται κάτι από παραπάνω επιτακτική η ανάγκη αποτελεσματικής προστασίας των ακτών μας. Η διάβρωση των ακτών συμβαίνει λόγω των φυσικών αιτίων αλλά πολύ περισσότερο λόγω ανθρώπινων παρεμβάσεων. Η άμμος και τα χαλίκια που απομακρύνονται από τα κύματα και τα ρεύματα αντικαθίστανται συνήθως από υλικά που κατεβάζουν τα ποτάμια και οι χείμαρροι ή από υλικά που εκβράζουν στις ακτές τα κύματα από τη διάβρωση του βυθού και των βράχων. Το φαινόμενο αυτό δεν αποτελεί βέβαια αμιγώς ελληνικό πρόβλημα καθώς σύμφωνα με τη μελέτη της E.E. (Living with Coastal Erosion in Europe) το ένα πέμπτο των ακτών της Ευρώπης των 25, περίπου 20.000 χιλιόμετρα, έχει επηρεαστεί σοβαρά ή πρόκειται να αντιμετωπίσει σοβαρά προβλήματα λόγω διάβρωσης, με την ακτογραμμή να υποχωρεί κατά 0,5 έως 2 μέτρα κάθε χρόνο και σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμη και 15 μέτρα το χρόνο. Η διάβρωση των ακτών προκαλεί, εκτός από σοβαρή υποβάθμιση της βιοποικιλότητας, και σοβαρά προβλήματα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής Επικρατείας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

στον τουριστικό τομέα καθώς καθιστά πολλές παραλίες ακατάλληλες για παραθερισμό ενώ προκαλεί σοβαρά εμπόδια και στην χρήση της τουριστικής κατοικίας και την λειτουργία πολλών τουριστικών μονάδων.

Ο κυριότερος τρόπος αντιμετώπισης του φαινομένου αυτού είναι η εφαρμογή των λεγόμενων "σκληρών μεθόδων", όπως κυματοθραυστών, τοίχων, προβόλων, ογκολίθων κλπ για την προστασία των ακτών από την διάβρωση. Σε πολλές περιπτώσεις, τα έργα αυτά καταστρέφουν το φυσικό τοπίο αφού δεν συνάδουν με τη φυσική διαμόρφωση του χώρου και αφαιρούν τη δυνατότητα πρόσβασης των πολιτών στο φυσικό περιβάλλον, δηλαδή στον παράκτιο και θαλάσσιο χώρο. Σύμφωνα με τα πορίσματα έρευνας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, ο σχεδιασμός και η υλοποίηση τέτοιων έργων ανάγεται σε πολλές δεκαετίες στο παρελθόν, ενώ ταυτόχρονα στην υπόλοιπη Ευρώπη η υλοποίηση τέτοιων έργων έχει εγκαταλειφθεί κυρίως λόγω της αδυναμίας τους να προσφέρουν ουσιαστική λύση στο πρόβλημα της διάβρωσης των ακτών. Ταυτόχρονα, τα έργα αυτά έχουν υψηλό συνήθως κόστος, το οποίο επίσης συνήθως υπερβαίνει και το κόστος εναλλακτικών ήπιων μεθόδων. Το χαμηλότερο κόστος και τα περιβαλλοντικά οφέλη των ήπιων μορφών διαχείρισης των παράκτιων περιοχών πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη, εν μέσω της οικονομικής κρίσης που διέρχεται η χώρα μας.

Ακόμα, σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Συμπεριφοράς για τις Παράκτιες Ζώνες (European Code of Conduct for the Coastal Zones) του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου επιβάλλεται να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές